

УДК 811.111'42

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/75-2-26>

Ірина МОРОЗОВА,

orcid.org/0000-0002-1243-7854

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської філології та методики викладання іноземної мови
Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна
(Харків, Україна) *irina.i.morozova@karazin.ua*

Юлія АФАНАСЬЄВА,

orcid.org/0009-0003-5298-9789

магістр філології
Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна
(Харків, Україна) *july1998765@gmail.com*

КОНСТРУЮВАННЯ ДИСКУРСИВНОЇ ОСОБИСТОСТІ ПРЕЗИДЕНТА США В ІНАВГУРАЦІЙНИХ ПРОМОВАХ

У статті охарактеризовано дискурсивну особистість Президента США з огляду на те, як вона конструюється в інавгураційній промові. Метою роботи є узагальнення особливостей вербальної та невербальної поведінки голови держави під час офіційної церемонії вступу на посаду, а також виведення ціннісної складової цієї поведінки та відтворення структури об'єкта дослідження в історичній перспективі. Матеріалом дослідження обрано промови Дж. Вашингтона як першого Президента країни, Ф. Д. Рузвельта як єдиного Президента, що перебував на посаді найдовший термін, та двох останніх Президентів, Д. Трамп як представника Республіканської партії і Дж. Байдена як представника Демократичної партії. Одиницею аналізу на вербальному рівні є мовленнєвий акт як взаємодія адресанта, Президента США, та адресата, виборців, що допомагає першому конструювати заплановане дискурсивне значення у ході звернення до останніх. Встановлено, що в ритуалізованому інавгураційному дискурсі домінують лише три мовленнєві акти – перформатив як виконання дії (у першу чергу принесення присяги, а також подяки, благословення та побажання, що є обов'язковим елементом аналізованого типу дискурсу); констатив як основний засіб передачі інформації адресатам інавгураційної промови та промісив як вербалізація планів Адміністрації новообраного Президента. Мовленнєві акти менасиви, квеситиви та директиви не зафіксовано у корпусі емпіричного матеріалу, що пояснюється специфікою аналізованого дискурсу. В інавгураційному дискурсі наявна тенденція до змін на ціннісному рівні його автора, Президента США: для XVII ст. основними є свобода та незалежність, для середини XX ст. – економічний та фінансовий добробут, для XXI ст. – пріоритет інтересів соціальних, расових та гендерних меншин. Переданий вербально зміст підкріплюється невербальною складовою, головним чином мімікою, жестами, інтонацією, причому кожен мовець має свій специфічний набір таких елементів. Стаття завершується окресленням перспектив подальших розвідок.

Ключові слова: вербальні засоби спілкування, дискурсивна особистість Президента США, інавгураційний дискурс, констатив, мовленнєвий акт, невербальні засоби спілкування, перформатив, промісив.

Iryna MOROZOVA,

orcid.org/0000-0002-1243-7854

Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Department of English Philology and Foreign Language Teaching Methods
V.N. Karazin Kharkiv National University
(Kharkiv, Ukraine) *irina.i.morozova@karazin.ua*

Yuliia AFANASIEVA,

Master of Philology,

V.N. Karazin Kharkiv National University
(Kharkiv, Ukraine) *july1998765@gmail.com*

CONSTRUCTING THE DISCURSIVE PERSONALITY OF THE USA PRESIDENT IN INAUGURAL ADDRESSES

The article examines the discursive personality of the USA President in terms of its being constructed in the inaugural address. The aim of the work is to summarize the features of verbal and non-verbal behavior of the head of state during

the official inauguration ceremony, as well as to derive the value component of this behavior and reproduce the structure of the object of research in historical perspective. The material of the study is the addresses of G. Washington as the first President of the country, F. D. Roosevelt as the longest-serving President, and the two latest Presidents, D. Trump as a representative of the Republican Party and J. Biden as a representative of the Democratic Party. The unit of analysis at the verbal level is the speech act as the interaction of the addresser, the President of the United States, and the addressee, the voters, which helps the former to construct the planned discursive meaning when addressing the latter. It has been established that only three speech acts dominate in the ritualized inaugural discourse – the performative as the performance of the action (primarily of taking the oath, as well as of thanking, blessing and wishing, which is an indispensable element of the analyzed type of discourse); the constative as the main means of passing on information to the addressees of the inaugural speech and the promissive as the main means of making plans of the new President's Administration explicit. The speech acts of menacing, questioning and directing are not found in the empirical material corpus, which is explained by the specifics of the analyzed discourse. In the US President's inaugural discourse, there is a tendency of the value level to change: for the 17th century, freedom and independence are the main ones, for the middle of the 20th century, it is economic and financial well-being, for the 21st century, it is the priority of social, racial and gender minorities' interests. The content expressed verbally is supported by a non-verbal component, mainly facial expressions, gestures, and intonation, with each speaker having his own specific set of such elements. The article concludes by outlining the prospects for further exploration.

Key words: *constative, discursive personality of the President of the United States, inaugural discourse, non-verbal means of communication, performative, promissive, speech act, verbal means of communication.*

Постановка проблеми. Протягом усього життя людина як представник своєї лінгвокультурної спільноти виступає в багатьох статусних та ситуативних ролях у безлічі комунікативних ситуацій, через які можна досліджувати й описувати мовця як дискурсивну особистість. Антропоцентричний підхід до аналізу мовлення дозволив розробити розгалужену типологію особистостей, серед яких найбільший, на нашу думку, пояснювальний потенціал має дискурсивна особистість, адже її аналіз дозволяє експлікувати взаємозв'язок між мовою та іншими знаковими системами, які найчастіше використовуються в процесі спілкування (Солощук, 2006), а не лише описати специфіку мови як основного засобу комунікації.

Дискурсивна особистість як узагальнена теоретична модель окремого індивіда, що продукує мовлення, або групи таких індивідів, об'єднаних за ознаками статі, соціального статусу, посади, тощо, містить психологічні та соціокультурні аспекти (Приходько, 2013: 54-55): характер, досвід, віру, цінності, світогляд, тощо. Особистість мовця розкривається у способі, у який він/вона використовує мову, виражає свої думки і почуття, а також взаємодіє з іншими мовцями. Оскільки кожна людина має унікальну особистість, то і спосіб, яким вона використовує мову, буде відмінним. З іншого боку, узагальнення особливостей вербальної та невербальної поведінки мовців дає змогу відтворити специфіку аналізованої лінгвокультурної спільноти по її ключових фігурах, у т. ч. в діяхронії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій дозволяє окреслити певні питання, вже вирішені мовознавцями стосовно дискурсивної особистості представників англійських країн XVIII–XXI ст. Зокрема, змодельовано особистість англійського

детектива-аматора на базі аналізу вербальних та невербальних компонентів, якими останній оперує у ядерній та неядерній зонах свого дискурсивного оточення (Солощук, 2022), американського письменника-гумориста, який вербалізує власне світобачення за допомогою індивідуальних мовних варіацій (Кузнецова, 2021), ідеального чоловіка, як його уявляли британські жінки-письменниці XVIII–XXI ст. (Гужва, 2020), американського управлінця, який змінює соціальні ролі у ході професійної діяльності (Soloshchuk, Skrynnik, 2019), вікторіанської жінки, стереотип якої представлено в п'єсах британських драматургів XIX ст. (Морозова, 2018), і т.і. Проте, діяхронічні зміни, яких зазнають мовні та позамовні характеристики знакових персоналій, у тому числі президентів США, потребують подальшого розгляду.

Метою статті є аналіз вербального, невербального та ціннісного рівнів дискурсивної особистості Президента США в інавгураційному дискурсі.

Виклад основного матеріалу. Під дискурсивною особистістю розуміємо представника певної лінгвокультурної спільноти, який/яка діє в континуальному комунікативному просторі і може разом із мовним кодом використовувати й трактувати інші семіотичні коди залежно від типу дискурсивних відносин, в яких вона бере участь в певній комунікативній ситуації (Солощук, 2006: 169). До одиниць мовного коду відносимо притаманні особистості мовні засоби, структури мовлення, комунікативні стратегії, тощо. Відмінною рисою дискурсивної особистості є здатність ідентифікувати й продукувати одиниці не тільки мовного, але й немовного плану, з яких складається процес комунікації і які впливають на нього безпосередньо чи опосередковано (Солощук,

2006: 170). Дискурсивна особистість реалізується в дискурсі, причому комунікативна діяльність цієї особистості залежить від типу дискурсу, в якому вона діє (Солощук, 2022: 119).

Дискурс визначаємо на засадах когнітивно-прагматичної та соціолінгвістики. З когнітивно-комунікативної перспективи дискурс – це інтегральний феномен, мисленнєво-комунікативна діяльність, сукупність процесу і результату; він має як екстралінгвальний, так і власне лінгвальний аспект, в останньому крім тексту виділяється пресупозиція і контекст (прагматичний, соціальний, когнітивний), що обумовлюють вибір дискурсивною особистістю мовних засобів (Шевченко, 2015: 124). Із соціо-лінгвістичної перспективи дискурс потрактовується з огляду на статусно-рольові відносини, у межах яких відбувається взаємодія представників соціальних груп або інститутів один з одним, число яких визначається конкретним етапом розвитку суспільства, і поділяється на побутовий / персональний / особистісно-орієнтований та інституційний / статусно-орієнтований (Ларькіна, 2010: 300). Президент США як дискурсивна особистість реалізується в межах інституційного дискурсу, підтипом якого є інавгураційний, або мисленнєво-комунікативний феномен, процес і результат мовленнєвої діяльності дискурсивної особистості Президента США.

Ключовою одиницею інавгураційного дискурсу є мовленнєвий акт, підхід до вивчення і типологізації якого походить із класичного, наданого Дж. Остінім, Дж. Сьорлем та Г. Г. Почепцовим, та, ґрунтуючись на засадах когнітивно-комунікативної лінгвістики, визначається як мовленнєва взаємодія мовця і слухача для досягнення певних перлокутивних цілей мовця шляхом конструювання ними дискурсивного значення у ході спілкування (Шевченко, 2015: 120). Вперше серед українських дослідників саме Г. Г. Почепцов створив класифікацію мовленнєвих актів, поділивши їх на констативи, промісиви, менасиви, перформативи, директиви і квеситиви (Михайлова, 2014: 399-400). Нижче проаналізуємо конструювання дискурсивної особистості Президента США в інавгураційному дискурсі в наступних планах (за (Шевченко, 2015: 125) – мовному (конфігурація мовленнєвих актів), когнітивному (передавання / конструювання ідей і цінностей) та соціально-прагматичному (взаємодія із електоратом під час церемонії інавгурації і виголошенні однойменної промови). Матеріалом дослідження є інавгураційні промови видатних представників інституту минулих століть, першого Президента країни Джорджа Вашингтона, єдиного Прези-

дента США, який обіймав більше двох встановлених термінів, Франкліна Д. Рузвельта, та двох останніх Президентів від Республіканської та Демократичної партій, Дональда Трампа та Джозефа Байдена. Таким чином аналіз конструювання дискурсивної особистості Президента США буде здійснено в діахронії.

Інавгураційна промова сповнена різноманітними мовленнєвими актами, серед яких слід виділити три найбільш вживані – констативи, промісиви та перформативи. Слід зазначити, що процес виголошення інавгураційної промови сам по собі є перформативом. Перед тим як виголосити промову, президент має прийняти присягу, що є, фактично, зазначеним мовленнєвим актом. Текст присяги є незмінним:

I do solemnly swear (or affirm) that I will faithfully execute the office of the President of the United States, and will to the best of my ability, preserve, protect and defend the Constitution of the United States (G. Washington's Inauguration Speech).

Інавгурація президента – це урочиста подія, яка знаменує вступ на посаду голови держави переможця президентських перегонів. Дж. Вашингтон вважається засновником традиції виголошення промов і низки офіційних заходів (CBS News. Inaugural history), пов'язаних із комунікативною ситуацією інавгурації. У цьому ритуалізованому типі дискурсу Президент виступає в якості основного спікера (аспект адресанта), а його аудиторія є реципієнтом (аспект адресата). Основною метою інавгурації є урочисте встановлення президента на посаді глави держави. Спосіб спілкування – контактний та формальний. Місце проведення інавгурації – будівля Капітолію у Вашингтоні, округ Колумбія.

Констативи, включені в усі промови президентів Сполучених Штатів Америки, є твердженнями, які використовуються для передачі інформації / встановлення фактів. За їх допомогою висловлюються політичні та соціальні настанови Республіканської чи Демократичної партії, представником якої є новообраний Президент, надається опис стану країни та проблем, які має вирішувати нова Адміністрація, а також плани нової влади на майбутнє. Саме тому констативи фіксуємо в усіх виступах Президентів США – змінюється тільки їхня тематика та риторика. Порівняймо функціонування констативів в інавгураційних промовах Дж. Вашингтона, Ф. Д. Рузвельта і Дж. Байдена:

Every step by which they have advanced to the character of an independent nation seems to have been distinguished by some token of providential agency (G. Washington's Inauguration Speech).

We Americans of today, together with our allies, are passing through a period of supreme test (F. Roosevelt Forth Inaugural Address, 00.00.37–00.00.46).

We face an attack on our democracy and on truth, a raging virus, growing inequity... (J. Biden's Inauguration Speech, 00.17.25–00.00.17.33).

Дж. Вашингтон констатує глибокий зв'язок між політичними подіями і релігією; він вказує на те, що історія Сполучених Штатів тісно пов'язана з вірою в Божий вплив і сакральну природу становлення новоствореної нації. Для американської лінгвокультурної спільноти у XX ст. на перший план виходить роль країни на світовій арені (*Americans of today, together with our allies*), а у XXI ст. – проблеми духовного та матеріального стану суспільства (*democracy, truth, inequity*).

В інавгураційних промовах нами зафіксовано мовленнєві акти промісиви, наявні наскрізно в історичній перспективі від найпершого її виголошення, порівняймо:

The circumstances under which I now meet you will acquit me from entering into that subject further than to refer to the great constitutional charter... (G. Washington's Inauguration Speech).

If I know aught of the spirit and purpose of our Nation, we will not listen to Comfort, Opportunism, and Timidity. We will carry on (F. Roosevelt's Second Inaugural Address, 00.13.55 – 00.14.15).

We will build new roads, and highways, and bridges, and airports, and tunnels, and railways all across our wonderful nation (D. Trump's Inauguration Speech, 00.10.30 – 00.10.40).

I will be a president for all Americans (J. Biden's Inauguration Speech, 00.11.30- 00.00.11.35).

Промісиви в інавгураційних промовах Дж. Вашингтона, першого Президента Сполучених Штатів, встановили важливі стандарти для керівництва країною: в наведеному вище прикладі встановлюється принцип обмеженого уряду та верховенства Конституції. Промісиви в інавгураційних промовах Президента Рузвельта віддзеркалюють соціо-економічні перспективи країни з часів Великої депресії й до кінця Другої світової війни, а завдання Президентів XXI ст. – створення рівних економічних можливостей для усіх громадян.

Виділені нами з інавгураційних промов перформативні висловлення можуть об'єднувати в собі вдячність, бажання благословити та побажати добра:

May God bless America and may God protect our troops (J. Biden's Inauguration Speech, 00.21.15–00.00.21.21).

Важливо відзначити, що інавгураційні промови зазвичай не містять мовленнєві акти квес-

тиву, директиву чи менасиву. На нашу думку це пов'язано з формалізованим та ритуалізованим характером цього виступу, оскільки такі промови не призначені для висловлення загроз або видачі директив. Натомість, вони наголошують на важливості демократії та її цінностей.

Інавгураційний дискурс також експлікує моделювання ціннісного рівня особистості. Ціннісна складова визначає основні аспекти політичної платформи та вибір комунікативної стратегії Президентом США. В історичній перспективі спостерігається зміна акцентів з боротьби за свободу та права на розвиток економіки і створення фінансового добробуту для всіх; американський Президент XXI століття наголошує на соціальних та расових питаннях, правах меншин та способах їх реалізації, наприклад:

...a new and free government can more auspiciously commence... (G. Washington's Inauguration Speech).

We can deliver racial justice (J. Biden's Inauguration Speech, 00.06.14).

Політичний дискурс є цариною, де вербальні компоненти відіграють так само важливу роль, які і невербальні у комплексі з надвербальними, адже тільки комплекс вербального та невербального розкриває емоційний стан мовця, підкріплюючи мовлення невербальними характеристиками (міміка, жести, погляди, пози, інтонації) (Солощук, 2006: 233). Наприклад, Д. Трамп має навіть жест, названий в його честь – *Trump Point*. Цей жест віддзеркалює його спосіб комунікації, відзначений прямою та відвертістю. У мові тіла Дж. Байдена відзначаємо велику кількість жестів, що вказують на його бажання створити атмосферу приязності та розуміння своєї аудиторії. Виголошуючи інавгураційну промову він часто посміхається, що символізує бажання об'єднати націю та сприяти взаєморозумінню. Президент часто спрямовує свій погляд безпосередньо в камеру та на аудиторію, що створює враження прямого зв'язку з глядачами та підкреслює його намір особисто й чітко передати своє послання нації.

Висновки. В інавгураційних промовах відбувається конструювання дискурсивної особистості президентів США, яка відбиває ключові аспекти їхнього лідерства та публічної самопрезентації. Сама промова належить до особливого типу політичного дискурсу, що має унікальну структуру та мету. Розглянута з точки зору мовленнєвого акту як основної одиниці дискурсу, інавгураційна промова являє собою типовий перформатив, особливо у початковій частині, де Президент дає клятву на вірність. Загалом,

мовленнєвий акт констатив з XVIII по XXI ст. превалює в ритуалізованому інавгураційному дискурсі, адже його метою є презентація фактів з точки зору автора дискурсу. Специфікою інавгураційної промови є відсутність менасивів, директивів та квестивів, що пов'язано з ритуальним характером цього виступу, адже промова не передбачає загроз або запитів, а покликана підкреслити важливість демократії та її цінностей американської лінгвокультурної спільноти.

У ході дослідження було доведено, що ці промови не лише відображають політичні пріори-

тети новообраного голови держави, але й стають інструментом взаємодії з громадянами-виборцями. Важливою частиною інавгураційних промов є не лише вербальна комунікація, виражена промісивами, констативами та перформативами, але й невербальна – жести та міміка, які підсилюють повідомлення та загальне враження, створюване аналізованою дискурсивною особистістю. Перспективою подальших розвідок є удосконалення розробленої методики та її залучення до аналізу конструювання дискурсивної особистості в ритуалізованому дискурсі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гужва О. О. Історичне варіювання дискурсивних стратегій увічливості чоловіків в англійських жіночих романах XVIII–XXI ст. : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Харків, 2020. 200 с.
2. Кузнєцова О. В. Актуалізація критичної функції в комічному ідіодискурсі Дейва Баррі. *Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*. 2021. Вип. 49, Том 1. С. 95–97. DOI <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2021.49-1.23>
3. Ларькіна М. Інституційний дискурс як соціолінгвістичний феномен. *Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Філологічні науки*. 2010. Вип. 89 (5). С. 299–302.
4. Михайлова Л. В. Класифікація мовленевих актів: різноманітність підходів. *Вчені записки Харківського гуманітарного університету «Народна українська академія»*. 2014. Т. 20. С. 394–406.
5. Морозова І. І. Стереотипізація персонажного мовлення. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія : Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов*. 2018. Вип. 87. С. 77–84.
6. Приходько Г. І. Оцінка і комунікація : Посібник. Вінниця : Нова книга, 2013. 168 с.
7. Солошук Л. В. Вербальні і невербальні компоненти комунікації в англійському дискурсі : Монографія. Харків : Константа, 2006. 300 с.
8. Солошук Л. В. Дискурсивна особистість «Детектив-аматор» (на матеріалі творів А. Крісті). *Актуальні питання гуманітарних наук. Зб. наук. статей Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. 2022. № 48, Т. 2. С. 118–124. DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/48-2-19>.
9. Шевченко І. С. Мовленнєвий акт і дискурс в когнітивно-прагматичному та історичному ракурсі. *Переклад у наукових дослідженнях представників Харківської школи : кол. монографія*. Вінниця : Нова книга, 2013. С. 117–134.
10. CBS News. Inaugural history. URL: <https://www.cbsnews.com/htdocs/politics/inauguration/history.pdf> (Last accessed: 13.05.2024).
11. Soloshchuk L., Skrynnik Yu. Variativity of the Speaker's Verbal and Non-verbal Behavior in the English Managerial Discourse. *Psycholinguistics*. 2023. Vol. 34. P. 110–131. DOI <https://doi.org/10.31470/2309-1797-2023-34-2-110-131>.
12. First Inaugural Address of George Washington. URL: https://avalon.law.yale.edu/18th_century/wash1.asp (Last accessed: 8.05.2024).
13. Joe Biden's Full Inauguration Speech. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=LGukNIEIhTU> (Last accessed: 8.05.2024)
14. Roosevelt Inauguration – 1945 URL: <https://www.youtube.com/watch?v=IClchDYKwnc> (Last accessed: 7.05.2024).
15. Trump Inauguration Speech. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=sRBsJNdK1t0> (Last accessed: 7.05.2024).

REFERENCES

1. Guzhva O. O. (2020) Istorychne variuvannya dyskursyvykh stratehii uvichlyvosti cholovikiv v anhlomovnykh zhinochoykh romanakh XVIII–XXI st. (Dys. ... kand. filol. nauk). [Historical variation of male discourse strategies of politeness in English women's novels of the 18th–21st centuries] (Philology PhD thesis). Kharkivskiy natsionalnyi universytet imeni V. N. Karazina, Kharkiv. [in Ukrainian].
2. Kuznietsova O. V. (2021). Aktualizatsiia krytychnoi funktsii v komichnomu idiodyskursi Deiva Barri. [Foregrounding of the critical function in the comic idiodiscourse of Dave Barry]. *Naukovyi visnyk mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Serii: Filolohiia. [International Humanitarian University Herald. Philology]*, 49, (1), 95–97. <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2021.49-1.23>. [in Ukrainian].
3. Lar'kina M. (2010). Instytutsiinyi dyskurs yak sotsiolinhvistychnyi fenomen. [Institutional discourse as a sociolinguistic phenomenon]. *Naukovi zapysky Kirovohradskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Vynnychenka. Filolohichni nauky. [Research Bulletin. Series: Philological Sciences]*, 89 (5), 299–302. [in Ukrainian].
4. Mykhailova L. V. (2014). Klyasyfikatsiia movlenevykh aktiv: riznomanitnist pidkhodiv. [Classification of speech acts : a variety of approaches]. *Vcheni zapysky Kharkiskoho humanitarnoho iniversytetu «Narodna ukrainska akademiia»*. [Research Bulletin of Kharkiv University of Humanities "People's Ukrainian Academy"], 20, 394–406. [in Ukrainian].
5. Morozova I. I. (2018). Stereotypizatsiia personazhnoho movlennia. [Literary characters' speech stereotypification]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. N. Karazina. Serii : Inozemna filolohiia. Metodyka vykladannia*

inozemnykh mov. [The Journal of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series: Foreign Philology. Methods of Foreign Language Teaching], 87, 77–84. [in Ukrainian].

6. Prykhodko H. I. (2013). Otsinka i komunikatsiia : Posibnyk. [Evaluation and Communication : Textbook]. Vinnytsia : Nova knyha publ. [in Ukrainian].

7. Soloshchuk L. V. (2006). Verbalni i neverbalni komponenty komunikatsii v anhlo-movnomu dyskursi : Monohrafiia. [Verbal and non-verbal components of communication in English discourse : Monograph]. Kharkiv : Konstanta publ. [in Ukrainian].

8. Soloshchuk L. V. (2022). Dyskursyvna osobystist «Detektyv-amator» (na materialy tvoriv A. Kristi). [The discursive personality “Amateur Detective” (on the basis of the novels of A. Christie)]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk. Zb. nauk. statei Drohobyt'skoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. [Humanities science current issues: Interuniversity collection of Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University Young Scientists Research Papers]*, 48(2). <https://doi.org/10.24919/2308-4863/48-2-19>. [in Ukrainian].

9. Shevchenko I. S. (2013). Movlenniievi akt i dyskurs v kohnityvno-prahmatychnomu ta istorychnomu rakursi. [Speech act and discourse in cognitive-pragmatic and historic aspect]. *Pereklad v naukovykh doslidzhennyakh predstavnykiv Kharkivs'koyi shkoly: Kolektyvna monohrafiya. [Translation in the studies of Kharkiv school representatives: Collective monograph]*. Vinnytsia : Nova knyha publ, 117–134 [in Ukrainian].

10. CBS News. Inaugural history. URL: <https://www.cbsnews.com/htdocs/politics/inauguration/history.pdf> (Last accessed: 13.05.2024).

11. Soloshchuk L., Skrynnik Yu. Variativity of the Speaker's Verbal and Non-verbal Behavior in the English Managerial Discourse. *Psycholinguistics*. 2023. Vol. 34. P. 1100131. <https://doi.org/10.31470/2309-1797-2023-34-2-110-131>.

12. First Inaugural Address of George Washington. URL: https://avalon.law.yale.edu/18th_century/wash1.asp (Last accessed: 8.05.2024).

13. Roosevelt Inauguration – 1945 URL: <https://www.youtube.com/watch?v=IClchDYKwnc> (Last accessed: 7.05.2024).

14. Trump Inauguration Speech. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=sRBsJNdK1t0> (Last accessed: 7.05.2024).

15. Joe Biden's full inauguration speech. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=LGukNIEIhTU> (Last accessed: 8.05.2024).